

ТРЕТА КНИГА НА ЦАРИЕ-ТЪ,

КОЯТО СЯ ИМЕНУВА И

Първа Книга на Царие-тѣ.

ГЛАВА 1.

- 1 А царь Давидъ бѣ старъ, прѣмнижлъ на възрастъ: и покрывахъ го съ дрехы,
2 но не ся стоплюваше. И рекохъ му раби-тѣ му: Нека потърсятъ за господари ни царь-тѣ младѣ дѣвицѣ, за да прѣдстоява прѣдъ царя, и да му пригодава, и да сии въ нѣдро-то му, за да ся топли
3 господарь-тѣ ни царь-тѣ; И търсихъ по всички-тѣ прѣдѣлы на Израиль дѣвицѣ краснѣ, и намѣрихъ Ависагъ ^аСунамян-
4 кж-тж, и доведохъ ихъ при царя. А дѣвица-та бѣ много красна, и пригодаваше на царя, и слугуваше му; но царь-тѣ не ихъ позна.
5 Тогазъ ^аАдонія, сынъ-тѣ на Аггивъ надигнахъ ся въ себе си, и каза: Азъ ще царувамъ; и ^априготи си колесницы, и конницы, и петдесетъ мжжѣ за да тичать
6 прѣдъ него. И отецъ му не бѣше го огорчавалъ никога, да каже: Защо струвашъ ты това? а той бѣше и много хубавецъ на глѣдъ: и ^амайка му бѣше го родила велѣдъ Авессалома. И сдума ся съ
7 Юава Саруинъ-тѣ сынъ, и съ ^аАвиаара священникъ-тѣ: и тѣ ^апослѣдовахъ Адо-
8 нійж, и помагахъ му. Но Садокъ священникъ-тѣ, и Ванаія Юдаевъ-тѣ сынъ, и Наанъ пророкъ-тѣ, и ^{жс}Семей, и Рейй, и ^асили-тѣ Давидови, не бѣхъ съ Адонііж.
9 И закла Адонія овцы, и говеда и огоены ^ателцы при камыкъ-тѣ на Зоелевъ, който е при источникъ-тѣ Рогиль, и покани
10 всички-тѣ си братія царскы-тѣ сынове, и вси-тѣ Иудины мжжѣ царскы-тѣ слугы. Наана обаче пророкъ-тѣ, и Ванаііж, и си-ли-тѣ, и Соломона брата си не покани.
11 И говори Наанъ на Виесавее Соломоновъ-тж майкж, и рече: Не чу ли ты че ся въцари Адонія ^аАггивинъ-тѣ сынъ? и господарь-тѣ ни Давидъ не знае ^атова.
12 Сега прочее ела, моіж, да ти дамъ съвѣтъ, за да избавиши животъ-тѣ си, и жи-
13 вотъ-тѣ на сына си Соломона. Иди, та

влѣзь при царь Давида, и речи му: Господарю мой царю, не заклѣ ли ся ты на рабъ-тж си, и каза: ^аСоломонъ сынъ ти ще ся въцари велѣдъ мене, и той ще сѣдне на прѣстоль-тѣ ми? за что прочее
14 ся въцари Адонія? Это, ты още като говориши тамъ съ царя, ще дойдѣ и азъ велѣдъ тебе, и ще допълніж думы-тѣ ти.
15 И влѣзе Виесавее при царя въ ложницж-тж: а царь-тѣ бѣше много старъ: и Ависага Сунамянка-та слугуваше на ца-
16 ря. И прѣклони ся Виесавее, та ся поклони на царя. И царь-тѣ рече: Що и-
17 машъ? А тя му рече: Господарю мой, ^аты ся заклѣ въ Господа Бога твоего на рабъ-тж си, и каза: Соломонъ сынъ ти, ще ся въцари велѣдъ мене, и той ще сѣ-
18 дне на прѣстоль-тѣ ми. Но сега, это, А-донія ся въцари; и ты сега, господарю
19 мой царю, не знаешъ ^атова. И ^азакла говеда, и огоены ^ателцы, и овцы съ изоби-
20 ліе, и покани всички-тѣ царскы сынове, и Авиаара священникъ-тѣ, и Юава воен-
21 начальникъ-тѣ: рабъ-тѣ ти обаче Соломо-
22 на не покани. Но на тебе, господарю мой царю, на тебе ^агледатъ очи-тѣ на всякий Израиль, да имъ извѣстишь кой ще сѣдне на прѣстоль-тѣ на господара ми царь-тѣ
23 велѣдъ него. Ако ли не, когато госпо-
24 дарь-тѣ ми царь-тѣ ^азаспи съ отцы-тѣ си, азъ и сынъ ми Соломонъ виновни ще ся считамы.
25 И это, додѣ още говорѣше тя съ царя, дойде и Наанъ пророкъ-тѣ. И възвѣстихъ на царя и рекохъ: Это, Наанъ пророкъ-тѣ. И като влѣзе той прѣдъ царя, поклони ся на царя съ лице до земіж.
24 тж. И рече Наанъ: Господарю мой царю, реклъ ли си ты: Адонія ще ся въцари велѣдъ мене, и той ще сѣдне на прѣ-
25 столь-тѣ ми? За что то ^аслѣзе днесъ, та закла говеда, и огоены ^ателцы, и овцы изобилно, и покани всички-тѣ царскы сынове, и войводы-тѣ, и Авиаара свя-
щенникъ-тѣ: и это, яджъ и шіжъ прѣдъ него, и думать: ^аДа е живъ царь

^а Ис. Нав. 13; 18.

^б 2 Цар. 3; 4.

^в 2 Цар. 15; 1.

^г 2 Цар. 3; 3, 4. 1 Лѣт. 3; 2.

^д 2 Цар. 20; 25.

^е Гл. 2; 22, 28.

^{жс} Гл. 4; 18.

^з 2 Цар. 23; 8.

^и 2 Цар. 3; 4.

^і 1 Лѣт. 22; 9.

^к Ст. 13, 30.

^л Ст. 7, 8, 9, 25.

^м Втор. 31; 16. Гл. 2; 10.

^н Ст. 19.

^о 1 Цар. 10; 24.